

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 19. októbra 2017*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 2005/29/ES – Nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom – Pôsobnosť tejto smernice – Predaj veľkoobchodníka maloobchodníkom – Právomoc Súdneho dvora – Právna úprava stanovujúca všeobecný zákaz predajov so stratou – Výnimky založené na kritériách, ktoré neboli stanovené uvedenou smernicou“

Vo veci C-295/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 4 de Murcia (Správny súd č. 4 Murcia, Španielsko) z 27. apríla 2016 a doručený Súdnemu dvoru 25. mája 2016, ktorý súvisí s konaním:

Europamur Alimentación SA

proti

Dirección General de Consumo, Comercio y Artesanía de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça, sudcovia E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger a F. Biltgen (spravodajca),

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: I. Illéssy, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. apríla 2017,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Europamur Alimentación SA, v zastúpení: F. Bueno Sánchez, Procurador, a A. García Medina, abogado,
- španielska vláda, v zastúpení: A. Gavela Llopis, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: S. Pardo Quintillán a G. Goddin, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 29. júna 2017,

* Jazyk konania: španielčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Europamur Alimentación SA (ďalej len „Europamur“) a Dirección General de Comercio y del Consumidor de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia (Generálne riaditeľstvo pre obchod a spotrebiteľov autonómneho spoločenstva regiónu Murcia, Španielsko), pôvodne s názvom Dirección General de Consumo, Comercio y Artesanía de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia (Generálne riaditeľstvo pre spotrebiteľov, obchod a živnostenské podnikanie autonómneho spoločenstva regiónu Murcia, ďalej len „regionálny správny orgán“), ktorého predmetom je zákonnosť správnej sankcie uloženej spoločnosti Europamur z dôvodu porušenia zákazu predaja so stratou, ktorý stanovuje španielska právna úprava týkajúca sa maloobchodného predaja.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 6, 8 a 17 smernice o nekalých obchodných praktikách stanovujú:
  - „(6) Táto smernica... aproximuje právne predpisy členských štátov o nekalých obchodných praktikách vrátane nekalej reklamy, ktoré priamo poškodzujú ekonomické záujmy spotrebiteľov, a tým nepriamo poškodzujú ekonomické záujmy oprávnených účastníkov hospodárskej súťaže. ... Nevzťahuje sa ani nemá vplyv na vnútroštátne právne predpisy o nekalých obchodných praktikách, ktoré poškodzujú iba ekonomické záujmy účastníkov hospodárskej súťaže alebo ktoré sa týkajú obchodných transakcií medzi obchodníkmi; berúc plne do úvahy zásadu subsidiarity, členské štáty budú môcť, ak sa tak rozhodnú, naďalej regulovať tieto praktiky v súlade s právom Spoločenstva. ...
  - ...
  - (8) Táto smernica priamo ochraňuje ekonomické záujmy spotrebiteľov pred nekalými obchodnými praktikami podnikateľov voči spotrebiteľom. ...
  - ...
  - (17) Je žiaduce, aby tie obchodné praktiky, ktoré sú za každých okolností nekalé, boli identifikované, aby sa poskytla väčšia právna istota. Príloha I preto obsahuje úplný výpočet všetkých týchto praktík. Toto sú jediné obchodné praktiky, ktoré môžu byť považované za nekalé bez toho, aby boli jednotlivo posudzované podľa ustanovení článkov 5 až 9. Tento výpočet môže byť upravený len novelizáciou smernice.“

4 Článok 1 tejto smernice stanovuje:

„Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov.“

5 Článok 2 uvedenej smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

a) ‚spotrebiteľ‘ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce mimo rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti;

b) ‚obchodník‘ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce do rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, a ktokoľvek, kto koná v mene alebo v zastúpení obchodníka;

...

d) ‚obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom‘... sú akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom;

...“

6 Článok 3 ods. 1 tej istej smernice znie:

„Táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu.“

7 Podľa článku 4 smernice o nekalých obchodných praktikách:

„Členské štáty neobmedzia slobodu poskytovať služby ani neobmedzia voľný pohyb tovarov z dôvodov, ktoré spadajú do oblasti, ktorú aproximuje táto smernica.“

8 Článok 5 tejto smernice s názvom „Zákaz nekalých obchodných taktík“ znie:

„1. Nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

2. Obchodná praktika je nekalá, ak:

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti

a

b) podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

...

4. Za nekalé obchodné praktiky sa považujú najmä tie, ktoré:

a) sú klamlivé v zmysle článkov 6 a 7,

alebo

b) sú agresívne v zmysle článkov 8 a 9.

5. Príloha I obsahuje výpočet tých obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé. Ten istý jediný výpočet sa uplatňuje vo všetkých členských štátoch a môže byť upravený iba novelizáciou tejto smernice.“

Španielske právo

Právna úprava týkajúca sa maloobchodného predaja

9 V zmysle odôvodnenia Ley 7/1996 de Ordenación del Comercio Minorista (zákon č. 7/1996 o právnej úprave maloobchodného predaja) z 15. januára 1996 (BOE č. 15, zo 17. januára 1996, s. 1243), v znení uplatniteľnom na skutkový stav vo veci samej (ďalej len „LOCM“):

„Tento zákon [sa týka najmä] nápravy nerovností medzi veľkými a malými obchodnými podnikmi a predovšetkým zabezpečenia slobodnej a poctivej hospodárskej súťaže. Je zbytočné pripomínať, že okamžité a najviditeľnejšie účinky slobodnej a poctivej hospodárskej súťaže sa konkretizujú trvalým zlepšením cien a kvality, ako aj ďalšími vlastnosťami ponuky a služby verejnosti, čo v konečnom dôsledku predstavuje najúčinnjšiu akciu v prospech spotrebiteľov.“

10 Článok 14 LOCM s názvom „Zákaz predaja so stratou“ vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Napriek tomu, čo je uvedené v predchádzajúcom článku [ktorý stanovuje zásadu slobodného určovania cien], okrem prípadov upravených v kapitolách IV [týkajúcej sa výpredajov] a V [týkajúcej sa predajov na účely likvidácie] hlavy II tohto zákona, nemožno ponúkať ani uskutočňovať predaj verejnosti so stratou, pokiaľ ten, kto uskutočňuje taký predaj, nesleduje cieľ, ktorým je dosiahnuť ceny jedného alebo viacerých konkurentov, ktorí môžu podstatným spôsobom ovplyvniť jeho predaj, alebo ak ide o tovar podliehajúci skaze, ktorý bude čoskoro nepoužiteľný.

V každom prípade sa musia dodržiavať ustanovenia zákona o nekalej hospodárskej súťaži.

2. Na účely uvedené v predchádzajúcom odseku o predaj so stratou ide vtedy, keď je cena uplatnená na výrobok nižšia ako obstarávacia cena podľa faktúry, po odpočítaní pomernej časti zliav, ktoré sú v nej uvedené, alebo nižšia ako cena ekvivalentného tovaru, ak je táto cena nižšia ako obstarávacia cena alebo ako skutočné výrobné náklady, ak tovar vyrobil samotný obchodník po pripočítaní nepriamych daní, ktoré sa vyberajú z danej transakcie.“

11 Na základe šiesteho doplňujúceho ustanovenia LOCM, ktoré bolo do neho doplnené v priebehu roku 1999, sa tento zákaz predaja so stratou uplatňuje tiež na „subjekty, ktoré pôsobia v oblasti veľkoobchodu bez ohľadu na ich právnu povahu“.

12 LOCM bol vykonaný autonómnym spoločenstvom regiónu Murcia prostredníctvom Ley 11/2006 sobre Régimen del Comercio Minorista de la Región de Murcia (zákon č. 11/2006 o maloobchodnom predaji v regióne Murcia) z 22. decembra 2006 (BORM č. 2 z 3. januára 2007, s. 141, ďalej len „regionálny zákon č. 11/2006“). Článok 54 tohto zákona stanovuje, že závažné porušenia sú sankcionované pokutou od 3 001 eur do 15 000 eur. Na účely stanovenia existencie „závažného porušenia“ uvedený

zákon odkazuje na LOCM, ktorého článok 65 ods. 1 písm. c) takto kvalifikuje predaje so stratou. Faktory, ktoré treba zohľadniť na účely výpočtu výšky sankcie sú vymenované v článku 55 regionálneho zákona č. 11/2006, ktorý uvádza najmä závažnosť ujmy „na záujmoch spotrebiteľov“.

Právna úprava týkajúca sa nekalej súťaže

- 13 V zmysle znenia preambuly Ley 3/1991 de Competencia Desleal (zákon č. 3/1991 o nekalej súťaži) z 10. januára 1991 (BOE č. 10 z 11. januára 1991, s. 959, ďalej len „LCD“):

„[Tento] zákon... zodpovedá potrebe zosúladiť právnu úpravu hospodárskej súťaže s hodnotami, ktoré sa sformovali v našom hospodárskom systéme. Podľa španielskej ústavy z roku 1978 je náš hospodársky systém založený na zásade slobodného podnikania a v dôsledku toho v inštitucionálnej rovine na zásade voľnej hospodárskej súťaže. Pre zákonodarcu z toho vyplýva povinnosť stanoviť mechanizmy potrebné na zabránenie tomu, aby táto zásada mohla byť porušená nekalými praktikami, ktoré by prípadne mohli narušiť hospodársku súťaž na trhu.

Túto ústavnú požiadavku dopĺňa a potvrdzuje požiadavka vyplývajúca zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšieho účastníka typických trhových vzťahov, ktorá je zakotvená v článku 51 ústavy.

Tento nový aspekt problému, ktorý v našom tradičnom práve nekalej súťaže vo všeobecnosti nie je známy, bol ďalším mimoriadne dôležitým dôvodom na prijatie novej právnej úpravy.“

- 14 Článok 17 LCD s názvom „Predaj so stratou“ stanovuje:

„1. Pokiaľ zákony alebo nariadenia nestanovujú inak, ceny sa určujú slobodne.

2. Predaj za cenu nižšiu ako náklady alebo nižšiu ako obstarávacía cena sa však považuje za nekalý v nasledujúcich prípadoch:

- a) ak môže uviesť spotrebiteľov do omylu, pokiaľ ide o výšku cien iných výrobkov alebo služieb tej istej prevádzkarne;
- b) ak má za následok poškodenie povesti iného výrobku alebo inej prevádzkarne;
- c) ak je súčasťou stratégie, ktorej cieľom je vylúčiť konkurenta alebo skupinu konkurentov z trhu.“

Zákon č. 29/2009

- 15 Smernica o nekalých obchodných praktikách bola prebratá do španielskeho práva prostredníctvom Ley 29/2009, por la que se modifica el Régimen Legal de la Competencia Desleal y de la Publicidad para la Mejora de la Protección de los Consumidores y Usuarios (zákon č. 29/2009, ktorým sa mení a dopĺňa právna úprava nekalej súťaže a reklamy s cieľom zlepšiť ochranu spotrebiteľov a používateľov) z 30. decembra 2009 (BOE č. 315 z 31. decembra 2009, s. 112039, ďalej len „zákon č. 29/2009“).
- 16 Zákon č. 29/2009 zmenil okrem iných ustanovení aj LOCM a LCD, avšak bez toho, aby došlo k zmene ustanovení týchto zákonov citovaných jednotlivo v bodoch 9 až 12, ako aj v bodoch 13 až 14 tohto rozsudku.
- 17 Zákon č. 29/2009 doplnil do článku 18 LOCM odsek 3, v zmysle ktorého sa podpora predaja „považuje za nekalú, ak sú splnené podmienky stanovené v článku 5 [LCD]“.

- 18 Zákon č. 29/2009 zmenil jednak článok 4 LCD tak, že tento článok stanovuje kritériá umožňujúce kvalifikovať obchodnú praktiku za „nekalú“, ako sú definované v článku 5 smernice o nekalých obchodných praktikách, a jednak články 5 a 7 LCD, ktorých znenie od tejto zmeny reprodukuje znenie článkov 6 a 7 uvedenej smernice.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 19 Europamur predáva ako veľkoobchod domáce potreby a potraviny miestnym supermarketom a obchodom, ktorým priamo konkurujú veľké siete supermarketov. Keďže Europamur je súčasťou nákupnej centrály, môže ponúkať svojim klientom – maloobchodným predajcom – výrobky za konkurenčné ceny, ktorými môžu konkurovať uvedeným reťazcom.
- 20 Rozhodnutím z 23. februára 2015 regionálny správny orgán uložil spoločnosti Europamur pokutu 3 001 eur pre porušenie zákazu stanoveného v článku 14 LOCM, keďže predala so stratou niektoré výrobky, s ktorými obchoduje.
- 21 Regionálny správny orgán odôvodnil svoje rozhodnutie dôvodmi týkajúcimi sa najmä ochrany spotrebiteľov. Najskôr sa totiž domnieval, že zľavy „nesmú narušiť náležitý postup uzatvárania zmluvy na úkor spotrebiteľov a zákazníkov, pokiaľ ide o náležitú výšku cien určitého podnikateľa alebo určitej prevádzkarne“. Ďalej zohľadnil „sociálny význam porušenia, ktoré sa dotýka všetkých obchodníkov a spotrebiteľov v regióne Murcia..., lebo porušovateľ sleduje viaceré ekonomické ciele a jedným z nich je vytvoriť ponuky, ktoré slúžia ako návnada alebo lákadlo pri výrobkoch, o aké ide v tomto prípade, a tak motivovať spotrebiteľov, aby si kúpili výrobky alebo služby od tej istej prevádzkarne, ako aj skrytý úmysel odradiť alebo vylúčiť konkurentov“. Pri určovaní výšky pokuty napokon vzal do úvahy kritérium „vážnej ujmy na záujmoch spotrebiteľov“ podľa článku 55 regionálneho zákona 11/2006. Regionálny správny orgán však nespresnil, v akej miere správanie spoločnosti Europamur konkrétne poškodzovalo záujmy spotrebiteľov, keďže podľa prevažujúceho výkladu článku 14 LOCM je predaj so stratou sám osebe spôsobilý poškodzovať záujmy spotrebiteľov a zákazníkov.
- 22 Europamur podala opravný prostriedok proti uvedenému rozhodnutiu, pričom okrem iného tvrdila, že je nevyhnutné, aby maloobchodný predajcovia mohli zosúladiť svoje ceny s cenami svojich konkurentov, že režim dokazovania vyplývajúci z článku 17 LCD mal byť vo vzťahu k nej rešpektovaný a že sankcionované správanie nijako nepoškodzovalo spotrebiteľov. Taktiež tvrdila, že uložená sankcia je v rozpore s právom Únie, keďže smernica o nekalých obchodných praktikách bola nedostatočne prebratá do vnútroštátneho právneho poriadku zákonom č. 29/2009 v rozsahu, v akom nezmenila znenie článku 14 LOCM.
- 23 Regionálny správny orgán najmä tvrdí, že jednak režim sankcií LOCM, ktorý je osobitne stanovený na ochranu záujmov spotrebiteľov, je nezávislý od LCD, ktorý je zameraný skôr na vzťahy hospodárskych subjektov medzi sebou, takže zákaz stanovený v článku 14 LOCM sa uplatňuje bez toho, aby museli existovať okolnosti uvedené v článku 17 zákona LCD, a jednak že neexistuje rozpor medzi vnútroštátnou právnou úpravou a právnou úpravou Únie.
- 24 Za týchto okolností Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 4 de Murcia (Správny súd č. 4 Murcia, Španielsko) rozhodol konanie prerušiť a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa smernica o nekalých obchodných praktikách vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je článok 14 LOCM, ktorý je prísnejší ako uvedená smernica, keďže úplne zakazuje predaje so stratou – dokonca aj v prípade veľkoobchodníkov –, keďže túto praktiku považuje za správny delikt a sankcionuje ju, so zreteľom na to, že cieľom španielskeho zákona je nielen úprava trhu, ale aj ochrana záujmov spotrebiteľov?

2. Má sa smernica o nekalých obchodných praktikách vykladať v tom zmysle, že bráni citovanému článku 14 LOCM aj v prípade, ak toto vnútroštátne ustanovenie umožňuje vyňať z pôsobnosti všeobecného zákazu predaj so stratou v prípadoch, keď i) porušovateľ preukáže, že cieľom predaja so stratou bolo dosiahnuť ceny jedného alebo viacerých konkurentov, ktorí môžu podstatným spôsobom ovplyvniť jeho predaj, alebo ii) ide o tovar podliehajúci skaze, ktorý bude čoskoro nepoužiteľný?“

O prejudiciálnych otázkach

- 25 Svojimi dvoma prejudiciálnymi otázkami, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má smernica o nekalých obchodných praktikách vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, aká je dotknutá vo veci samej, ktorá obsahuje všeobecný zákaz ponúkať na predaj alebo predávať tovar so stratou a ktorá stanovuje dôvody neuplatnenia tohto zákazu založené na kritériách, ktoré sa nenachádzajú v tejto smernici.

O právomoci

- 26 Španielska vláda a Európska komisia spochybňujú prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania z dôvodu, že skutočnosť vo veci samej podľa nich nepatria do pôsobnosti smernice o nekalých obchodných praktikách. Ako vyplýva z jej článkov 2 a 3, táto smernica sa totiž vzťahuje len na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom, a teda sa neuplatňuje na nekalé obchodné praktiky medzi podnikateľmi. V prejednávanej veci je však nesporné, že k predaju so stratou došlo medzi podnikateľmi.
- 27 Touto argumentáciou španielska vláda a Komisia v podstate spochybňujú právomoc Súdneho dvora odpovedať na otázky, ktoré položil vnútroštátny súd.
- 28 Ako uviedol generálny advokát v bode 42 svojich návrhov, hoci je pravda, že smernica o nekalých obchodných praktikách sa uplatňuje len na postupy, ktoré priamo poškodzujú hospodárske záujmy spotrebiteľov, a teda sa neuplatňuje na transakcie medzi podnikateľmi, nemožno dospieť k záveru, že Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na prejudiciálne otázky položené vnútroštátnym súdom.
- 29 Súdny dvor už totiž niekoľkokrát vyhlásil, že má právomoc rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania týkajúcich sa ustanovení práva Únie v situáciách, v ktorých sa skutkový stav vo veci samej nachádzal mimo pôsobnosť práva Únie, avšak v ktorých sa ustanovenia tohto práva stali uplatniteľné prostredníctvom vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá k riešeniu situácií nepatriacich do pôsobnosti práva Únie pristupuje rovnako ako právo Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. októbra 2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, bod 45, a z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, bod 53). V takejto situácii existuje jasný záujem Európskej únie na tom, aby sa s cieľom predísť budúcim rozdielom vo výklade vykladali ustanovenia prebraté z práva Únie jednotným spôsobom (rozsudok z 18. októbra 2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, bod 46 a citovaná judikatúra).
- 30 V prejednávanej veci z vnútroštátneho rozhodnutia vyplýva, že ustanovenia smernice o nekalých obchodných praktikách sa na základe vnútroštátneho práva stali uplatniteľné na také situácie, ako je situácia dotknutá v spore vo veci samej, ktorá nepatrí do pôsobnosti tejto smernice.
- 31 Ako totiž zdôraznil generálny advokát v bodoch 46 až 51 svojich návrhov, článok 14 LOCM, ktorý zakazuje predaj so stratou v rámci maloobchodného predaja, sa musí považovať za prebratie smernice o nekalých obchodných praktikách. Okrem toho, keďže šieste doplňujúce ustanovenie LOCM rozširuje tento zákaz na veľkoobchodníkov a keďže zákaz stanovený v článku 14 LOCM sa uplatňuje rovnako tak na predaje medzi veľkoobchodníkmi a maloobchodníkmi, ako aj na predaje medzi maloobchodníkmi

a spotrebiteľmi, dôsledky výkladu smernice o nekalých obchodných praktikách požadovaného vnútroštátnym súdom sú rovnaké pri oboch druhoch predajov. Ďalej z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že sankcia uložená spoločnosti Europamur sa zakladá na článku 14 LOCM, ktorý je práve predmetom prejudiciálnych otázok.

- 32 V dôsledku toho existuje jasný záujem Únie na tom, aby sa s cieľom predísť budúcim rozdielom vo výklade vykladali ustanovenia prebraté z práva Únie jednotným spôsobom.
- 33 Vzhľadom na uvedené Súdny dvor má právomoc odpovedať na položené otázky.

O veci samej

- 34 Na účely odpovede na otázku, ako je preformulovaná v bode 25 tohto rozsudku, je potrebné na úvod pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že smernica o nekalých obchodných praktikách sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré stanovuje všeobecný zákaz ponúkať na predaj alebo predávať tovar so stratou bez toho, aby bolo vzhľadom na vecné súvislosti každého jednotlivého prípadu potrebné určiť, či má dotknutá obchodná transakcia „nekalý“ charakter vzhľadom na kritériá uvedené v článkoch 5 až 9 tejto smernice a bez toho, aby sa príslušným súdom priznala miera voľnej úvahy v tomto ohľade, pod podmienkou, že toto ustanovenie sleduje ciele spojené s ochranou spotrebiteľov (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 7. marca 2013, Euronics Belgium, C-343/12, EU:C:2013:154, body 30 a 31, ako aj citovanú judikatúru).
- 35 Čo sa týka v prvom rade cieľov sledovaných vnútroštátnym ustanovením dotknutým vo veci samej, z odôvodnenia LOCM vyplýva, že jeho cieľom je ochrana spotrebiteľov. Podľa vnútroštátneho súdu navyše o dosiahnutie takto sledovaného cieľa ide aj v takej situácii, ako je dotknutá vo veci samej, ktorá sa týka predajov medzi veľkoobchodníkmi a maloobchodníkmi, keďže tieto predaje majú dopad na spotrebiteľa. Spotrebiteľ má totiž pri svojich maloobchodných nákupoch výhodu vyplývajúcu zo zhromažďovania objednávok uskutočnených prostredníctvom veľkoobchodného skladu, pričom v opačnom prípade by maloobchodník vôbec nemohol konkurovať veľkým reťazcom a veľkoplošným supermarketom, ktoré majú väčšiu kúpnu silu.
- 36 Toto zistenie potvrdzuje aj rozhodnutie o sankcii prijaté regionálnym správnym orgánom. Ako totiž vyplýva z bodu 21 tohto rozsudku, regionálny správny orgán odôvodnil uvedené rozhodnutie, ako aj výšku pokuty úvahami založenými na ochrane spotrebiteľov.
- 37 Navyše vnútroštátny súd požaduje výklad smernice o nekalých obchodných praktikách Súdnym dvorom práve s odkazom na takto identifikované ciele článku 14 LOCM.
- 38 Čo sa týka v druhom rade otázky, či je zákaz predávať so stratou dotknutý vo veci samej všeobecnej povahy v zmysle judikatúry alebo či výnimky z tohto zákazu umožňujú vnútroštátnym súdom vzhľadom na skutkový kontext jednotlivých prípadov stanoviť „nekalý“ charakter dotknutého predaja so stratou s prihliadnutím na kritériá stanovené v článkoch 5 až 9 smernice o nekalých obchodných praktikách, treba pripomenúť, že článok 5 uvedenej smernice stanovuje kritériá umožňujúce určiť okolnosti, za akých sa obchodná praktika musí považovať za nekalú, a teda zakázanú (uznesenie zo 7. marca 2013, Euronics Belgium, C-343/12, EU:C:2013:154, bod 25).
- 39 V tomto ohľade Súdny dvor už rozhodol, že smernica o nekalých obchodných praktikách úplne harmonizuje pravidlá týkajúce sa nekalých obchodných praktík podnikov voči spotrebiteľom a že členské štáty teda nemôžu prijať, ako to výslovne stanovuje článok 4 tejto smernice, prísnejšie opatrenia ako tie, ktoré stanovuje táto smernica, a to ani s cieľom dosiahnuť vyššiu úroveň ochrany spotrebiteľov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. januára 2010, Plus Warenhandels-gesellschaft, C-304/08, EU:C:2010:12, bod 41, a uznesenie z 30. júna 2011, Wamo, C-288/10, EU:C:2011:443, bod 33).

- 40 V prejednávanej veci je na jednej strane nesporné, že na základe vnútroštátneho ustanovenia dotknutého vo veci samej sa predaj so stratou ako taký považuje za nekalú obchodnú praktiku a že vnútroštátnym súdom neprináleží určovať nekalú povahu uvedeného predaja vzhľadom na skutkový kontext jednotlivých vecí a s prihliadnutím na kritériá stanovené v článkoch 5 až 9 smernice o nekalých obchodných praktikách. Na druhej strane sa však nespochybňuje, že dve výnimky zo zákazu predajov so stratou uvedené v článku 14 LOCM spočívajú na kritériách, ktoré nie sú stanovené touto smernicou.
- 41 Podľa judikatúry pripomenutej v bode 39 tohto rozsudku členské štáty nemôžu prostredníctvom stanovenia iných kritérií, než sú kritériá uvedené v článku 5 uvedenej smernice, prijať reštriktívnejšie opatrenia, než sú opatrenia definované touto smernicou.
- 42 Okrem toho medzi najreštriktívnejšie zakázané opatrenia patrí, ako uviedol generálny advokát v bodoch 62 až 64 svojich návrhov, prenesenie dôkazného bremena stanovené v článku 14 LOCM. Keďže teda predaj so stratou nepatrí medzi praktiky uvedené v prílohe I smernice o nekalých obchodných praktikách, uloženie sankcie za porušenie zákazu takéhoto predaja so stratou musí predchádzať analýza „nekalého“ charakteru uvedeného predaja uskutočnená vzhľadom na skutkový kontext každého jednotlivého prípadu a s prihliadnutím na kritériá uvedené v článkoch 5 až 9 tejto smernice, pričom toto uloženie sankcie nemôže spočívať na domnienke, ktorú by musel obchodník vyvrátiť (pozri analogicky rozsudok z 23. apríla 2009, VTB-VAB a Galatea, C-261/07 a C-299/07, EU:C:2009:244, bod 65, pokiaľ ide o predkladanie viazaných ponúk spotrebiteľom).
- 43 Za týchto podmienok treba odpovedať na položenú otázku tak, že smernica o nekalých obchodných praktikách sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takému vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré stanovuje všeobecný zákaz ponúkať na predaj alebo predávať tovar so stratou a ktoré stanovuje dôvody neuplatnenia tohto zákazu založené na kritériách, ktoré sa nenachádzajú v tejto smernici.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takému vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré stanovuje všeobecný zákaz ponúkať na predaj alebo predávať tovar so stratou a ktoré stanovuje dôvody neuplatnenia tohto zákazu založené na kritériách, ktoré sa nenachádzajú v tejto smernici.

Podpisy